

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 29 września 2023 r.

DIH-3.707.81.2023.MB

DECYZJA DIH - 3.91.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) oraz art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1658) w związku z art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji NR DŁ.26.2023 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 lipca 2023 r. (nr akt sprawy: DŁ.8361.53.2023.MS), wymierzającej przedsiębiorcy ARHELAN Sp. z o. o. z siedzibą w Bielsku Podlaskim karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu niewykonania obowiązku wskazanego w art. 40a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658), poprzez wydanie torby z tworzywa sztucznego o grubości do 15 mikrometrów w celu zapakowania produktów innych niż produkty żywnościowe, bez pobrania opłaty recyklingowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Podlaskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej w Białymstoku.**

Uzasadnienie

W dniach 13 - 18 kwietnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanym dalej: „Podlaskim WIH” albo „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie, należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] z siedzibą w [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] zwanego dalej: „przedsiębiorcą”, „stroną postępowania” albo „stroną”.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 221, z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), w dniu 23 marca 2023 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (DŁ.8360.1.45.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania obowiązków wynikających z art. 40a ust. 1, art. 41 i art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U.

z 2023 r. poz. 1658)(zwanej dalej: ustawą o gospodarce opakowaniami”). Niniejsze pismo strona odebrała w dniu 24 marca 2023 r.

W toku kontroli inspektorzy sprawdzili obowiązek pobierania opłaty recyklingowej przez kontrolowaną spółkę w oparciu o przepis art. 40a ustawy o gospodarce opakowaniami, który stanowi, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego. Powyższe zweryfikowano dokonując zakupu kontrolnego. W tym celu inspektorzy zapakowali do oferowanej przy stoisku owocowo-warzywnym torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów (typu „zrywka”) towar posiadający już własne opakowanie (opakowanie konserwy filety ze śledzia w sosie pomidorowym GRAAL 170 g oraz opakowanie konserwy śledzia w sosie pomidorowym GRAAL 170 g.), tym samym użyto jej niezgodnie z ustawową definicją bardzo lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego, przez co nie podlegała ona zwolnieniu z opłaty recyklingowej. Podczas weryfikacji paragonu fiskalnego za dokonany ww. zakup kontrolny ustalono, że nie została za nią naliczona opłata recyklingowa.

Kierownik sklepu złożył oświadczenie, że torba w którą inspektorzy zapakowali konserwy, należała do kategorii bardzo lekkich toreb z tworzywa sztucznego (10 mikrometrów), a za torbę nie została pobrana opłata w związku z brakiem świadomości o obowiązku pobierania opłaty za sprzedaż.

Powyższe dało podstawę do stwierdzenia, że kontrolowany przedsiębiorca oferował konsumentom torby z tworzywa sztucznego nie pobierając opłaty recyklingowej wymaganej art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Ustalenia kontroli zostały opisane w protokole kontroli z 18 kwietnia 2023 r. (nr akt kontroli: DŁ.8361.53.2023).

Pismem z 24 kwietnia 2023 r. przedsiębiorca wniósł zastrzeżenia do protokołu kontroli DŁ.8361.53.2023. Wskazał, że w świetle obowiązujących przepisów jego zdaniem, nie pobranie przez sprzedawcę opłaty recyklingowej od bardzo lekkiej torby było właściwe i w pełni zgodne z prawem, a Podlaski WIIH dokonał błędnej interpretacji przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami. Poinformował również o uiszczaniu opłaty produktowej do organizacji odzysku za wprowadzanie na rynek produktu w opakowaniu gdzie produktem są owoce, warzywa, mięso oraz opakowania produktów sypkich, które są traktowane jako produkt wprowadzany na rynek i pakowany w opakowanie. Dodatkowo przedsiębiorca zwrócił uwagę na kwestie dotyczące zabezpieczenia higienicznego w związku z obowiązującym na terenie kraju stanem zagrożenia epidemicznego i potrzebę klientów dodatkowego zabezpieczenia towaru przed zakażeniem. W odpowiedzi pismem z 28 kwietnia 2023 r. Podlaski WIIH poinformował przedsiębiorcę, że zgłoszone do protokołu kontroli zastrzeżenia uznał za bezzasadne i przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Odpowiadając przedsiębiorca w piśmie z 9 maja 2023 r. wskazał, że nie udostępnia lekkich toreb foliowych do celów innych niż przewidziane w ustawie o gospodarce opakowaniami,

a lekkie torby foliowe są udostępniane i przeznaczone do higienicznego zabezpieczenia żywności oraz mają na celu zapobieganie marnowaniu żywności. Zdaniem przedsiębiorcy to inspektorzy sami zdecydowali o zastosowaniu lekkich toreb foliowych w sposób inny i sprzeczny z ustawą.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Podlaski WIIH pismem z 6 czerwca 2023 r., zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 pkt 10 c ustawy o gospodarce opakowaniami z tytułu niewykonania obowiązku wskazanego w art. 40a ust. 1 ww. ustawy, poprzez wydanie torby z tworzywa sztucznego o grubości do 15 mikrometrów w celu zapakowania produktów innych niż produkty żywnościowe, bez pobrania opłaty recyklingowej. Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 9 i 10 oraz art. 73 § 1 Kpa, przysługuje mu, jako stronie postępowania, prawo do wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w każdym stadium postępowania oraz składania wniosków dowodowych.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Podlaski WIIH, decyzją NR.DŁ.26.2023 z 4 lipca 2023 r. (sygn. akt DŁ.8361.53.2023) wymierzył na podstawie art. 56 ust. 1 pkt. 10c ustawy o gospodarce opakowaniami oraz art. 104 § 1 kpa przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu niewykonania obowiązku wskazanego w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami poprzez wydanie torby z tworzywa sztucznego o grubości do 15 mikrometrów w celu zapakowania produktów innych niż produkty żywnościowe, bez pobrania opłaty recyklingowej. Decyzję doręczono stronie 6 lipca 2023 r.

W dniu 2 sierpnia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Podlaskiego WIIH, odwołanie przedsiębiorcy od ww. decyzji.

W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie decyzji nr DŁ.26.2023 wydanej przez Podlaskiego WIIH w dniu 4 lipca 2023 r. w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie o uchylenie ww. decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji. Pismem z 11 sierpnia 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, należy m.in. nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a ww. ustawy. Zgodnie z art. 40a, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego. Opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, tj. torbę o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, która jest wymagana ze względów higienicznych lub oferowana jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności (art. 8 pkt 15a ppkt b) ustawy o gospodarce opakowaniami).

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy o gospodarce opakowaniami, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 4 ww. ustawy wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez stronę od decyzji NR DŁ.26.2023 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 lipca 2023 r. (nr akt sprawy: DŁ.8361.53.2023.MS), wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu niewykonania obowiązku wskazanego w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami, poprzez wydanie torby z tworzywa sztucznego o grubości do 15 mikrometrów w celu zapakowania produktów innych niż produkty żywnościowe, bez pobrania opłaty recyklingowej. W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę treści skarżonej decyzji oraz ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o gospodarce opakowaniami, tj. oferował konsumentom torby z tworzywa sztucznego nie pobierając opłaty recyklingowej wymaganej art. 40a ust. 1 ww. ustawy, co powoduje konieczność nałożenia przez Podlaskiego WIIH w kary pieniężnej.

Ustawa o gospodarce opakowaniami nie wskazuje przesłanek do ustalenia wysokości kary pieniężnej, w związku z czym zastosowanie znajdują tu przepisy art. 189d zawarte w dziale IVA Kpa dotyczącym administracyjnych kar pieniężnych, wskazujące przesłanki do ustalenia wysokości kary.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że zgodnie z art. 189a § 1 Kpa w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej lub udzielania ulg w jej wykonaniu stosuje się przepisy Działu IVA Kpa dotyczące administracyjnych kar pieniężnych. Jedynie w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych:

- 1) przestanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej,
 - 2) odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia,
 - 3) terminów przedawnienia nakładania administracyjnej kary pieniężnej,
 - 4) terminów przedawnienia egzekucji administracyjnej kary pieniężnej,
 - 5) odsetek od zaległej administracyjnej kary pieniężnej,
 - 6) udzielania ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej
- przepisów niniejszego działu w tym zakresie nie stosuje się.

Celem wprowadzenia art. 189a § 2 Kpa jest uzupełniające stosowanie przepisów Kpa w tym zakresie, który nie został uregulowany odmiennie w przepisach odrębnych. Jeżeli któryś ze wskazanych aspektów regulacji dotyczącej kar (np. odstąpienie od nałożenia kary) nie został objęty regulacją ustawy odrębnej, wówczas zastosowanie znajdą odpowiednie przepisy Kpa zawarte w komentowanym dziale. Jednocześnie, jeśli przepisy szczególne regulują określoną kwestię, np. wskazują przestanki wymiaru kary, to wyłączone zostaje zastosowanie wszystkich przepisów Kpa określających przestanki wymiaru kary. Skoro bowiem ustawodawca w przepisach odrębnych ustaw uregulował kwestię kar administracyjnych kompleksowo albo uregulował dany "wycinek" tematyki stosowania kar administracyjnych, w tym konkretnie zakresie zastosowanie przepisów Kpa powinno być wyłączone. (patrz: R. Hauser, M. Wierzbowski (red), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wyd. 6, Warszawa 2020).

Ustawa o gospodarce opakowaniami m.in nie wskazuje przestanek do ustalenia wysokości kary pieniężnej. Zastosowanie znajdują więc w całości przepisy działu IVA Kpa dotyczące administracyjnych kar pieniężnych. Okoliczności wpływające na wymiar kary pieniężnej wskazane zostały w art. 189d Kpa. Stosownie do jego zapisów wymierzając administracyjną karę pieniężną organ administracji publicznej bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła;

7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Jak wskazuje w komentarzu do art. 189d Kpa prof. zw. dr hab. Roman Hauser, organ obowiązany jest do ustalenia stanu faktycznego z uwzględnieniem okoliczności, które odchodzą od reguły obiektywnej odpowiedzialności w kierunku regulacji przyjętej przy stosowaniu sankcji karnych, a zatem szeregu przesłanek, które dają podstawę do oceny wagi naruszenia przepisu prawa. Tym samym, organ staje się zobowiązany zbadać w jakim stopniu naruszenie obowiązku administracyjnoprawnego nastąpiło w rezultacie okoliczności, na które podmiot obowiązany do jego przestrzegania miał wpływ i w jakiej proporcji pozostaje do wagi dóbr chronionych przez nałożenie wspomnianej sankcji. (patrz: R. Hauser, M. Wierzbowski (red), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wyd. 6, Warszawa 2020).

Prezes UOKiK po analizie akt sprawy stwierdza, że z protokołu kontroli wynika, iż doszło do naruszenia prawa, polegającego na niewykonaniu obowiązku wskazanego w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami poprzez wydanie torby z tworzywa sztucznego o grubości do 15 mikrometrów w celu zapakowania produktów innych niż produkty żywnościowe, bez pobrania opłaty recyklingowej. W związku z powyższymi ustaleniami Podlaski WIIH zobowiązany był do nałożenia, na przedsiębiorcę kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy o gospodarce opakowaniami.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że przepisy ustawy o gospodarce opakowaniami stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za nie pobieranie opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego karę pieniężną w wysokości do od 500 zł do 20 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Z uwagi na brak wskazania w przepisach ustawy o gospodarce opakowaniami poszczególnych aspektów materii dotyczącej kar administracyjnych wskazanych w art. 189a § 2 Kpa, Podlaski WIIH powinien zastosować przepisy zawarte w Dziale IVA Kpa dotyczące administracyjnych kar pieniężnych.

Prezes UOKiK wskazuje, że możliwość zastosowania powyższych przepisów Kpa w niniejszej sprawie nie była jednak w ogóle przedmiotem rozważań organu pierwszej instancji. Dowodzi to o przedwczesności decyzji i o naruszeniu przy jej wydaniu zarówno przepisów prawa materialnego w zakresie aspektów uregulowanych w Dziale IVA Kpa, jak i przepisów postępowania, tj. art. 77 § 1 Kpa. Zatem ta kwestia miała istotny wpływ na wynik sprawy, w kontekście art. 189d Kpa, tj. analizy przesłanek, które organ powinien wziąć pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej (por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Olsztynie z dnia 30 kwietnia 2019 r. II SA/Ol 254/19).

Jednocześnie należy zauważyć, że organ odwoławczy jest uprawniony do przeprowadzenia jedynie uzupełniającego postępowania dowodowego (art. 136 § 1 Kpa) oraz wyjaśniającego postępowania w niezbędnym zakresie (art. 136 § 2 Kpa). Natomiast, gdy istnieje konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w całości lub w znacznej części, organ

drugiej instancji jest obowiązany uchylić decyzję organu pierwszej instancji i przekazać sprawę temu organowi do ponownego rozpatrzenia. Dodać trzeba, że przeprowadzenie samodzielnie przez organ odwoławczy uzupełniającego postępowania dowodowego jest dopuszczalne, a wręcz pożądane, ale tylko wówczas, gdy nie będzie skutkowało naruszeniem zasady dwuinstancyjności postępowania (art. 15 KPA) (por. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lipca 2023 r., I GSK 673/23).

Jednocześnie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż wydanie przez organ odwoławczy decyzji z uwzględnieniem zapisów Działu IVA Kpa w tym w szczególności dotyczących uwzględnienia okoliczności wpływających na wymiar kary pieniężnej wskazanych w art. 189d Kpa, mogłoby naruszać zasadę dwuinstancyjności zawartą w art. 15 Kpa, dlatego Prezes UOKiK uchyła zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyła zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy Podlaski WIIH powinien rozważyć przesłanki wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określone w art. 189d Kpa, czego odzwierciedlenie powinno znaleźć się w uzasadnieniu decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 100 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz.259 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xx]
2. Podlaski WIIH
3. a/a